

[Birte Weiss]

I et svar, som kulturministeren har afgivet til Folketingets Finansudvalg så sent som i dag, tales der ligefrem om »det afdæmpede salg i TV-Syd«. Det er såmænd baggrunden for, at vi siger: Lad os dog frem til 1991 give disse 100 mio. kr. i offentlig støtte til lokalradio og -tv. Det bliver ikke voldsomme beløb til den enkelte station, og det er derfor, vi har talt om en slags overlevelse på eksistensminimum.

Jeg synes, det er lidt komisk, at der er en ordfører her, som synes, at det at sige sandheden, nemlig at det bliver på eksistensminimum, skulle være arrogant. Det siger måske noget om, hvor uvant man i politik er med at sige tingene lige ud ad landevejen. Når vi har ment, det var nødvendigt at sige det så direkte, er det, fordi der i virkeligheden skulle mange flere penge til. Vi understreger i forslaget, at selvfinansiering stadig vil være det bærende princip, og det, vi foreslår nu, er, at man frem til revisionen af TV 2-lovgivningen prøver at holde liv i så mange som muligt.

Hvis nu det går sådan, at vores forslag kan samle flertal – og det vil vi selvfølgelig arbejde intenst på under udvalgsarbejdet – tror jeg, vi vil komme i den lykkelige situation, at vi for første gang, siden der er sket den store udvikling inden for ætermedierne, har mulighed for, at se tingene i sammenhæng. Så vil vi nemlig stille og roligt og seriøst i sammenhæng kunne vurdere de tre forskellige finansieringsformer, man har opereret med: den rene licensfinansiering – det er den, Danmarks Radio har – delvis reklamefinansiering – det er den, TV 2 har – og delvis offentlig finansiering – det er den, lokalmedierne får. Vi vil gerne være med til at give både det samlede mediemønster og de meget hårdt trængte lokalradioer en harmonisk udvikling.

Under udvalgsarbejdet vil vi være venlige og forhandlingsvillige, og det vil vi være, fordi det haster så forfærdelig meget med at få denne sag på plads. Jeg vil gerne sige det så stærkt som, at denne gang må det ikke glippe.

Vi har i Socialdemokratiet betragtet det, der skete med lokalmedierne, som et vældigt hug fremad i demokratiseringen og adgangen til at få ytringsmuligheder, og derfor vil vi som sagt være forhandlingsvillige i den fase, vi skal igenem.

Flere har været inde på kompromismulighederne, og om dem vil jeg sige, at vi betragter vo-

res forslag som det bedste, og det er det, vi vil forsøge at samle flertal til.

Fru Marianne Jelved var lidt inde på, om de to forslag kunne kombineres. Og hun truede med – eller måske var det et løfte – at De Radikale om ikke andet kunne fremsætte deres eget forslag. Om det skal jeg kun sige, at det såmænd ikke er særlig vanskeligt at kombinere de to forslag, hvis man synes, det er en løsning. Så kunne man bare sige, at de, der vil have reklamer, frit kan få lov til at sende dem efter nogle regler, der er fastsat af Folketinget, og så kan de andre få delvis offentlig støtte. Men for os vil det kun være den næstbedste mulighed. Vi vil langt foretrække, at et flertal forstår nødvendigheden af den bedste mulighed.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

De sidste meldinger lød naturligvis positive. Men det ligger jo også fint i forlængelse af, hvad ledende socialdemokrater har sagt rundt omkring.

Men når jeg har bedt om ordet nu, er det for at sige til fru Birte Weiss, at det ikke undrer mig, at Socialdemokratiet ikke følger en hvilken som helst populær stemning, men at det godt kan undre mig, at ledende socialdemokraters udtalelser ganske kort før et valg ikke får konsekvenser for Socialdemokratiets politik. Jeg vil bare nævne som et kort eksempel, at hr. Lykketoft i Radio Amager 4 dage før valget gik imod sit parti og sagde, at partiets beslutning selvfølgelig var blevet forældet, hvorefter han sagde:

»Den beslutning er blevet overhalet af udviklingen ved, at et flertal i Folketinget . . . vedtog en TV 2-løsning med reklamer. Og når det er kommet dertil, må vi selvfølgelig også tage vores synspunkt op til revision, for det er nok ikke rimeligt, at det kun er de store firmaer i den nationale sender, der har mulighed for at annoncere.«

Videre sagde hr. Lykketoft:

». . . vi vil godt gå ind i forhandling om en løsning, der på den ene eller den anden måde sikrer nærradioernes finansiering. Og »på den ene eller den anden måde« skal så forstås derhen, at det godt kan være reklamer, for der er vel ikke råd til, at man lader lokalradioer statsfinansiere? Det bliver til et milliardbeløb eller i hvert tilfælde et millionbeløb.«